

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, în cauza penală în privința lui

Verejan Vasile Ion, născut la 29 ianuarie 1973, originar din s.Bravicea, r-nul Călărași și domiciliat în s.Săseni, r-nul Călărași.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.04.2014 – 04.03.2016;

2. Instanța de apel: 05.04.2016 – 08.06.2016;

3. Instanța de recurs: 09.08.2016 – 02.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 04 martie 2016, Verejan Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Verejan Vasile, la 24 august 2013, ora 16.20, detinînd permisul de conducere nr.045412306, conducînd automobilul de model „IVECO Daily”, cu n/î CL AL 933, pe traseul Călărași - Orhei, în regiunea s.Meleşeni, r-nul Călărași, depășind viteza maximă de deplasare prin localitate, 59 km/h, manifestînd imprudență infracțională exprimată prin încredere exagerată în sine, dîndu-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind încrezut ca ele ar putea fi evitate, contrar prevederilor pct.3 din Regulamentul circulației rutiere, prin care participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic și să nu-i expună pericolului, nefiind atent la indicatorul rutier de avertizare 1.18.2 „drum îngustat din partea dreaptă”, încălcînd prevederile pct.45 subpct.1) lit.a) - d) și subpct.2) al aceluiași Regulament, care îl obligă pe conducătorul de vehicul să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită indicată la pct.47 subpct.1) lit.a) din Regulament, deși a frînat autovehiculul, conform schiței accidentului rutier, urmele de frînă a roților din dreapta deplasării automobilului constituie 14,69 m, iar urmele de frînă a roților din stînga deplasării automobilului constituie 6,20 m, fapt ce denotă ineficiența sistemului de frînare a automobilului, fiind încălcate inclusiv, cerințele pct.122 subpct.1) din Regulament, nu a adaptat viteza automobilului la starea și condițiile rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea acestuia și a ieșit pe contrasens, tamponînd scuterul de model „SH Honda 150 l”, la volanul

căruia se afla Lefter Nicolae cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.89 din 26.09.2013, vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală cu hemoragie subarahnoidală și contuzie cerebrală, traumă toracoabdominală cu ruptura mușchilor intercostali, rupturi pulmonare, hemotoraxul bilateral (cite 100 ml) și hemoragie în țesuturile moi retroperitoneale, fractura deschisă a oaselor gambei stîngi, fractura închisă a osului ulnar stîng, escoriații pe față, gît, trunchi, membre superioare și inferioare, plagă pe coapsa dreapta, în rezultatul cărora a decedat pe loc, iar pasagerului Rusu Petru i-au fost cauzate plăgi în regiunea capului și gambei, comoție și contuzie cerebrală care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.173 D din 30.09.2013, se califică drept vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (între 7 și 21 zile).

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui V.Verejan în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, precum și să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate S.Lefter-Duda, invocînd că pedeapsa aplicată este prea blîndă; - inculpatul, deși în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut vina, ulterior, a încercat să convingă instanța că nu este vinovat, nu a contribuit la recuperarea prejudiciului cauzat; - instanța a aplicat nejustificat prevederile art.90 Cod penal, iar aplicarea instituției suspendării executării pedepsei, în respectiva speță, face imposibilă îndeplinirea funcției și realizarea scopului pedepsei; - instanța nu a indicat categoria penitenciarului în care inculpatul ar urma să-și execute eventuala pedeapsă cu închisoarea, în cazul în care va încălca prevederile art.90 Cod penal, în termenul fixat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a indicat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 și 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, calificată drept gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale nestinse, are doi copii minori la întreținere, a restituit integral prejudiciul produs prin infracțiune, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este angajat în cîmpul muncii, de circumstanțele cauzei care pot influența pedeapsa, de comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și că partea vătămată P.Rusu și succesorul părții vătămate S.Lefter au solicitat ca inculpatul să nu fie pedepsit aspru, iertîndu-l, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a indicat că prima instanța corect a admis-o parțial și just a apreciat quantumul prejudiciului moral, ținînd cont de circumstanțele cauzei și rezultatul infracțional, care au influențat starea psihică a părții civile, inclusiv și de gradul de vinovăție al inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanța a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale; - nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal; - eronat a aplicat prevederile art.90 Cod penal; - nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, pe care nu o recunoaște și de impactul social al faptei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opininiile succesorului părții vătămate S.Lefter și a inculpatului V.Verejan expuse în referințe, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și atunci cînd instanța de apel a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată lui V.Verejan.

Motivele recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și eronat au aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile cînd corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui V.Verejan, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, calificată drept gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale nestinse, are doi copii minori la întreținere, a restituit integral prejudiciul produs prin infracțiune, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este angajat în cîmpul muncii, de circumstanțele cauzei care pot influența pedeapsa, de comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și că partea vătămată P.Rusu, și succesorul părții vătămate S.Lefter au solicitat ca inculpatul să nu fie pedepsit aspru, iertîndu-l, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, fiind în drept de a aplica prevederile art.90 Cod penal.

Colegiul penal consideră argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul a comis o infracțiune gravă, pe care nu o recunoaște și

de impactul social al faptei, se contrazic prin hotărârile pronunțate, acestea fiind motivate, inclusiv, sub acest aspect.

În context, Colegiul penal precizează că, potrivit art.66 Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției este un drept al vinovatului, dar nu o obligație.

Prin urmare, nerecunoașterea vinovăției nu poate fi privită ca un impediment pentru a fi luate în considerație alte criterii de individualizare a pedepsei penale întru aplicarea instituției suspendării executării ei pentru un termen de probă, or, Colegiul reiterează că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și corect a conchis că stabilirea față de inculpat a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este echitabilă, și că aceasta își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

Interdicții pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului de 3 ani închisoare, prevăzute de art.90 alin.(4) Cod penal, nu au fost constatate și nici invocate de recurent.

Totodată, Colegiul atestă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, potrivit art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, în conformitate cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui Verejan Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu